

- 2.8. Framkvæma skal reglulega athugun á lífrænum efnum í frárennsli. Skal það gert í samráði við Hollustuvernd ríkisins. Niðurstöður skulu hafðar til hliðsjónar varðandi frekari kröfur um hreinsibúnað á frárennsli.
- 2.9. Gengið skal frá fráveitu frá snytingum með viðurkenndum hætti að mati heilbrigðisnefndar Ólafsvíkursvæðis.
- 2.10. Lýsisgeymar skulu vera í lýsisheldri þró að rúmtaki minnst 20% af rúmtaki geymisins í þrónni. Séu fleiri en einn geymir í sömu þró skal rúmtakið vera minnst 20% af rúmtaki stærsta geymisins.
Lokunarbúnaður skal vera af viðurkenndri gerð og þannig staðsettur að ekki sé hætt á því að hann verði fyrir hnjaski. Einn loki skal vera innan þróar. Sé lýsið sett á tunnur, gáma eða flytjanleg ílát, skal þeim þannig fyrir komið að þau valdi ekki mengun umhverfis, þó þau skaddist eða leki komi að þeim.
- 2.11. Um frágang olúgeyma og varnir gegn mengun af völdum olíu fer samkvæmt heilbrigðisreglugerð nr. 149/1990 og reglum nr. 560/1982 um varnir gegn olíumengun sjávar við olíubirgðastöðvar.
- 2.12. Verksmiðjan skal sjá um, að mengunarvarnarbúnaður sé ávallt í sem fullkomnustu lagi. Skal hafa reglulegt eftirlit með búnaði og ástandi hráefnis hverju sinni. Niðurstöður og athuganir skal skrá niður í sérstaka dagbók og skal fulltrúum Hollustuverndar ríkisins og heilbrigðisnefnd heimill aðgangur að henni hvenær sem er.

3. Eftirlit og eftirlitsgjöld.

- 3.1. Fyrirtækið greiðir árlega eftirlitsgjald í samræmi við þriðja flokk starfsleyfis skyldara fyrirtækja í viðauka 8 í reglugerð nr. 389/1990.
Gjaldið skal standa undir hluta af kostnaði vegna starfsleyfis skyldra fyrirtækja samkvæmt reglugerð.
- 3.2. Eftirlitið skal vera með tvennum hætti:
Beint eftirlit mengunarvarna Hollustuverndar ríkisins annars vegar og hins vegar eftirlit fyrirtækisins sjálfs, sem Hollustuvernd ríkisins fær sendar niðurstöður úr og flokkar og metur.

4. Gildistaka.

- 4.1. Starfsleyfi þetta, sem veitt er í samræmi við mengunarvarnarreglugerð nr. 389/1990 sbr. lög nr. 81/1988 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, öðlast þegar gildi.

Umhverfissráðuneytið, 23. apríl 1991.

F. h. r.
Páll Lindal

Sigurbjörg Sæmundsdóttir

REGLUGERÐ

um nýtingu aukaafurða.

1. gr.

Allur afskurður við snyrtingu þorsk-, ýsu-, og ufsaflaka um borð í frystiskipum skal saltaður, frystur eða nýttur til marnings-, fiskimjöls-, eða meltuframleiðslu.

Skylt er að hirða og koma með að landi öll þorsk- og ufsahrogn.

2. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 81, 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.

3. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 81, 31. maí 1976, um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands og ákvæðum laga nr. 53, 30. maí 1984, um Ríkismat sjávarafurða til þess að öðlast gildi 1. júní 1991 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 29. apríl 1991.

Halldór Ásgrímsson.

Jón B. Jónasson.

REGLUGERÐ

um Jöfnunarsjóð sókna.

1. gr.

Kirkjuráð hinnar íslensku þjóðkirkju hefur á hendi umsjá og stjórn Jöfnunarsjóðs sókna og ber á honum ábyrgð.

2. gr.

Hlutverk Jöfnunarsjóðs sókna er:

1. Að veita styrki til þeirra kirkna, sem hafa sérstöðu umfram aðrar sóknarkirkjur, þannig að þær vegna sögulegra eða annarra sérstakra ástæðna geta talist kirkjur alls landsins. Er hér fyrst og fremst átt við Dómkirkjuna í Reykjavík, Hóladómkirkju, Skálholtsdómkirkju, Hallgrímskirkju í Reykjavík og Hallgrímskirkju í Saurbæ.

Veita má styrki til rekstrar, viðhalds og endurbóta nefndra kirkna, svo og til kaupa, endurnýjunar og viðhalds á nauðsynlegum búnaði þeirra, til viðbótar þeim styrkjum, sem veittir kunna að verða úr ríkissjóði.

Heimilt er að veita allt að 30% af ráðstöfunarfé sjóðsins til þessa liðar.

2. Að leitast við að jafna aðstöðu sókna og styrkja sóknir, þar sem tekjur skv. lögum um sóknargjöld, nægja ekki fyrir nauðsynlegum útgjöldum að dómi sóknarnefndar og sóknarprests og að fenginni umsögn héraðsnefndar.

Heimilt er að veita styrki samkvæmt þessari grein til nauðsynlegra verklegra framkvæmda á vegum sókna, til að styrkja rekstur kirkna, t.d. til kaupa á nauðsynlegum búnaði þeirra og til að styðja kirkjulegt starf innan sókna. Ennfremur er heimilt að veita styrki til að greiða fyrir sameiningu fámennra sókna, sbr. 3. gr. laga nr. 25/1985 og til að styrkja sóknir, sem bera sérstakan kostnað skv. 8. gr. sömu laga.

Með styrkjum til verklegra framkvæmda er átt við framlög til viðhalds, endurbóta og nýbygginga kirkna. Ennfremur styrki til byggingar þjónusturýmis og safnaðarheimila, þar sem þeirra er þörf.

Heimilt er að veita allt að 60% af ráðstöfunartekjum sjóðsins til þessa töluliðar.

3. Að veita styrki til að auðvelda stofnun sókna í nýjum byggðahverfum og greiða fyrir kirkjulegu starfi þar.

Heimilt er að veita allt að 15% af ráðstöfunartekjum sjóðsins til þessa liðar.